

NAGODZIĆ SIĘ (21) *vb pf*

się (19), się (2).

a oraz o jasne (w tym w a 1r. błędne znakowanie).

inf nagodzić się (2). ◇ *fut* 3 sg nagodzi się (12). ◇ *praet* 3 sg m nagodził się (4). *n* nagodziło się (1). ◇ 3 pl *subst* nagodziły się (1). ◇ *con* 3 sg m by się nagodził (1).

Sł stp brak, *Cn s.v. nagadzam się*, *Linde XVI – XVII w.*

Zdarzyć się, trafić się, znaleźć się przypadkiem; alicui facultas est Mącz (21) : Żadnego nie małz doświadczenia albo wybierania żony, iedno iaka fie nagodzi mieć mułfız *BielŻyw* 109; Tám nagodził fie [*casu erat*] maż niezbożny/ á imię ie⁸⁰ Szewa *BudBib* 2.Reg 20/1.

nagodzić się komu, czemu (żywotne) (16): A gdy wiele vlic śchodził/ Chłop fie mu támo nágodził. *BierEz* D2; *RejJóz* C; *RejZwierz* 34v; *Nihil mihi nunc sit obviam cum maxime velim*, Nie może mi fie nic nágodzić/ gdy mi naybárziew potrzebá. *Mącz* 492d, 114b, 492d; *Strum* N3v. *Cf Frazą, Zwrot.*

nagodzić się k komu (1): Aż fie k nim potym Xenokrátēs Philozoph nágodził *RejWiz* A7v.

Fraza: »co(kolwie), kto, który się nagodzi« [*w tymi komu (8)*] (7:2:2): *BierEz* O4v; *FalZioł* IV 2d, 14a, 17c; chciwie požyraią czokolwie fie im miękkiego nagodzi. *GlabGad* H8v, L3v; *KromRozm II* a3v; *Mącz* 483a; *BudBib Gen* 32/13; Kto fie nágodzi/ do rázu zábiya. *KochSz* B3v; co fie nágodziło/ *Dzierz* mocno *PaxLiz* Ev.

Zwrot: »[komu] nagodzić się do ręki [czyjej]« (1): wziął zonych (rzeczy) ktore fie mu nágodziły do ręki iego [*ex iis quae occurrebant ad manum suam*] dar *BudBib Gen* 32/13.

Synonimy: przytrafić się, trafić się.

Formacje współrdzenne cf GODZIĆ SIĘ.

Cf **NAGODZENIE**